

DOI: 10.35774/app2026.01.025
УДК 341.241:341.232

Євген Бова,

кандидат юридичних наук, доцент кафедри
правознавства та фінансів Полтавського
інституту економіки і права Відкритого
міжнародного університету розвитку
людини «Україна».

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-5270-1525>

Марина Материнко,

кандидат юридичних наук, доцент кафедри
підприємництва і права Полтавського
державного аграрного університету

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-0426-5818>

СУЧАСНЕ МІЖНАРОДНЕ ПРАВО: ВИКЛИКИ ВІЙНИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ

Проаналізовано вплив сучасного міжнародного права на процес європейської інтеграції України в умовах збройної агресії. Досліджено взаємозв'язок між імплементацією *acquis* ЄС та застосуванням норм міжнародного гуманітарного й міжнародного кримінального права під час воєнних дій в Україні. Обґрунтовано, що виконання міжнародно-правових зобов'язань у сфері захисту прав людини, відповідальності за воєнні злочини та забезпечення верховенства права є ключовою передумовою успішного просування на шляху до членства в ЄС. Проаналізовано правову основу євроінтеграційного курсу України. Узагальнено досвід окремих держав – членів ЄС щодо імплементації міжнародно-правових стандартів у процесі приєднання та визначено уроки, релевантні для України з урахуванням воєнного контексту. Виявлено позитивні та ризикові фактори впливу міжнародного права на євроінтеграційні перспективи України. Запропоновано модель поєднання євроінтеграційних реформ і безпекових потреб, що ґрунтується на юридично-інституційному, оперативному-безпековому та міжнародно-коопераційному напрямках. Обґрунтовано, що адаптована імплементація *acquis*, ефективна співпраця з міжнародними інституціями та контрольоване застосування надзвичайних заходів створюють підґрунтя для сталого просування України до членства в ЄС.

Ключові слова: міжнародне право, європейська інтеграція, міжнародно-правові зобов'язання, міжнародно-правові стандарти, воєнний стан, законність.

Bova E., Materynko M.

Modern international law: challenges of war and prospects of Ukraine's European integration

The article examines the impact of contemporary international law on Ukraine's European integration process under conditions of armed aggression. Particular attention is paid to the interaction between the implementation of the EU *acquis communautaire* and the application of international humanitarian law and international criminal law during wartime. The study substantiates that compliance with international legal obligations in the fields of human rights protection, accountability for war crimes, and the rule of law constitutes not only a source of international legitimacy for Ukraine, but also a fundamental prerequisite for sustainable progress toward EU membership.

The article analyzes the legal framework of Ukraine's European integration course, including the Association Agreement with the European Union, constitutional provisions, and sectoral legislation in the areas of justice and anti-corruption policy. The experience of selected EU Member States in implementing international legal standards during the accession process is summarized, and key lessons relevant to Ukraine are identified, taking into account the specific challenges caused by the ongoing armed conflict.

The research highlights both positive and risk-related factors influencing Ukraine's EU accession prospects in the context of the application of international law. Based on the conducted analysis, the article proposes a three-track model for reconciling European integration reforms with national security imperatives.

The article concludes that an adaptive and prioritized implementation of the EU *acquis*, combined with effective international cooperation and controlled emergency measures, can preserve the trust of international partners and provide a stable foundation for Ukraine's gradual and credible integration into the European Union, even under conditions of ongoing armed conflict.

© Євген Бова, Марина Материнко, 2026

Keywords: *international law, European integration, international legal obligations, international legal standards, martial law, legality.*

Постановка проблеми. Сучасне міжнародне право зазнає інтенсивної трансформації під впливом посилення ролі верховенства права та викликів, спричинених міжнародними збройними конфліктами. Для України це проявляється у двох вимірах: адаптації національного права до стандартів і практик ЄС у процесі підготовки до членства та застосуванні норм міжнародного гуманітарного й кримінального права в умовах тривалої агресії. Значущість проблеми полягає в тому, що ефективне поєднання цих процесів визначає темпи євроінтеграції України, притягнення до відповідальності за міжнародні злочини, захист цивільного населення й відновлення верховенства права після конфлікту.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Останні роки породили чисельні дослідження, що торкаються трьох суміжних напрямків: а) адаптації національного права до *acquis communautaire* у процесах приєднання до ЄС; б) застосування МГП і міжнародного кримінального права в контексті збройного конфлікту в Україні; в) ролі міжнародних інституцій (ЄС, Рада Європи, Міжнародний кримінальний суд, ООН) у захисті прав людини й притягненні до відповідальності. Зазначені питання висвітлені у наукових працях авторів Басистої І. [13], Буланої О. [14], Дір І. Ю. [1], Криворучко Л. С. [3], колективу авторів Петришин О. В., Кагановська Т. Є., Передерій О. С. [4], Петренко Ю. В. [5], Петруненко Я. [6] та ін.

Європейська комісія у щорічних звітах з питання розширення та оцінки прогресу України детально описує прогрес у наближенні національного законодавства та судової практики до стандартів ЄС і ставить наголос на верховенстві права, боротьбі з корупцією та реформах судової системи. Останні звіти підкреслюють і специфіку виконання реформ в умовах війни, що створює особливі виклики для впровадження *acquis* [15]. У галузі МГП та відповідальності за міжнародні злочини опубліковано низку аналітичних матеріалів від Організації з безпеки і співробітництва в Європі (ОБСЄ), Офісу Верховного комісара ООН з прав людини та наукових журналів, які висвітлюють як застосовність Женевських конвенцій і принципів міжнародного гуманітарного права до українського конфлікту, так і питання кваліфікації окремих дій як воєнних злочинів чи злочинів проти людяності [16]. Окремий пласт досліджень – оцінка ролі міжнародних трибуналів та Міжнародного кримінального суду (МКС) у контексті України, наслідків ухвалення окремих рішень/розслідувань та їх практичної здійсненності. Дискусії торкаються юрисдикційних меж, механізмів екстрадиції/арешту осіб та кооперації держав-членів міжнародних інститутів [13]. Автори спираються на вказані праці, а також на державні й міждержавні звіти, але присвячує статтю саме виявленню тих аспектів, які раніше не були предметом узагальнених досліджень: наскрізний механізм поєднання імплементації *acquis* з обов'язками щодо забезпечення оперативного реагування у період воєнних дій, та правові інструменти, що дозволяють поєднати притягнення до відповідальності за воєнні злочини з вимогами ЄС щодо верховенства права.

Мета дослідження – систематизувати досвід окремих держав-членів ЄС у впровадженні міжнародно-правових стандартів під час процесу приєднання; проаналізувати взаємозв'язок між процесом вступу України до ЄС і діями міжнародного права (зокрема МГП і міжнародного кримінального права) під час воєнних дій; запропонувати практично орієнтовані рекомендації для української правової та інституційної трансформації, які б дозволили поєднати вимоги *acquis* з вимогами до національної безпеки та відповідальності за міжнародні злочини.

Виклад основного матеріалу дослідження. Правова основа інтеграції України до Європейського Союзу ґрунтується на комплексі міжнародних та національних нормативних актів, що визначають стратегічний курс держави на набуття членства в ЄС та адаптацію законодавства до стандартів *acquis communautaire*. Базовим міжнародно-правовим документом є Угода про асоціацію між Україною та ЄС [12], яка встановлює рамки політичної асоціації та економічної інтеграції, а також прямо зобов'язує Україну гармонізувати законодавство в сферах конкуренції, державних закупівель, енергетики, правосуддя, транспорту та інших політик ЄС. Внутрішньодержавне закріплення євроінтеграційного курсу міститься в Конституції України [2], а також у Законі України «Про засади внутрішньої і зовнішньої політики» [8], який визначає членство в ЄС як одну з пріоритетних стратегічних цілей держави. Процес адаптації законодавства до вимог ЄС суттєво трансформує національну правову систему, зумовлюючи модернізацію ключових інституцій та норм. Законом України «Про засади державної регуляторної політики» [8] та Законом «Про міжнародні договори України» [9] встановлено процедури імплементації міжнародних зобов'язань, що забезпечують узгодження внутрішнього права з правом ЄС. Значущі зміни відбулися у сферах правосуддя та верховенства права: ухвалення Закону «Про судоустрій і статус суддів» [11], відновлення конкурсу до Вищої кваліфікаційної

комісії суддів та перезапуск Вищої ради правосуддя відповідають рекомендаціям Єврокомісії (2022–2023). У сфері антикорупційної політики Україна імплементувала вимоги ЄС шляхом створення НАБУ, САП, ВАКС та ухвалення Закону «Про запобігання корупції» [7]. Відповідно до Угоди про асоціацію, оновлено законодавство у сферах захисту персональних даних, державних закупівель – Закон «Про публічні закупівлі» [10], енергетичного ринку та цифрової економіки. Таким чином, правова основа євроінтеграції не лише визначає стратегічний напрямок розвитку України, а й системно перебудовує національне законодавство відповідно до правових стандартів та цінностей ЄС.

Важливим також є аналіз досвіду країн ЄС у сфері імплементації міжнародного права під час євроінтеграції. Польща є типовим прикладом успішної адвокації та превентивної імплементації *acquis*: перед вступом до ЄС у країні активно проводилася гармонізація законодавства, створення інституцій для контролю верховенства права, посилення антикорупційних механізмів і модернізація судової системи. Польський досвід демонструє значення раннього початку адаптаційних процесів та застосування поетапних національних програм, що дозволило знизити трансакційні витрати адаптації після набуття статусу кандидата і при вступі [14]. Балтійські держави (Естонія, Литва, Латвія) поєднали швидку судову та адміністративну трансформацію зі створенням дієвих механізмів контролю за дотриманням прав людини у національному законодавстві. Особливість їхнього шляху – висока інституційна дисципліна, чітка дорожня карта реформ та активне міжнародне партнерство у сфері побудови адміністративної спроможності. Румунія та Болгарія показали, що формальне ухвалення законів без ефективної реалізації й незалежного нагляду призводить до тривалих перешкод у відносинах з ЄС після вступу – приклади реверсаційних процесів щодо верховенства права і необхідності активного поствступного моніторингу. Це підкреслює, що не лише законодавча імплементація, але і сталість інституцій є вирішальними [14]. З цього робимо висновок, що раннє стартування імплементації, поетапні національні програми, інституційна спроможність та зовнішній моніторинг – ключі до успіху. Для України ці уроки мають адаптуватися з огляду на воєнний контекст.

Процес вступу до ЄС базується не лише на політичній волі, але й на критеріях Маастрихта/Копенгагена, серед яких – стабільні інститути, що гарантують демократичність, верховенство права, захист прав людини та повага до меншин. Імплементація *acquis* включає й ті частини, що пов'язані безпосередньо з міжнародним правом: права біженців, основні свободи, боротьба з торгівлею людьми, захист персональних даних, а також гарантування дотримання міжнародних зобов'язань у галузях зовнішньої політики та правосуддя. Останній пакет оцінок ЄС щодо прогресу України підкреслює необхідність стабільного просування реформ у галузі правосуддя і верховенства права навіть у умовах війни, оскільки відсутність таких гарантій може стати предметом політичних сумнівів у низки держав-членів [15]. Крім того, міжнародне право створює нормативну матрицю, у рамках якої відбуваються фактичні інституційні трансформації: наприклад, створення національних підрозділів для розслідування воєнних злочинів, реформи кримінального процесу з урахуванням міжнародних стандартів доказування воєнних злочинів, співпраця з МКС та іншими міжнародними кримінальними органами. Належна імплементація цих стандартів є одночасно підтвердженням відповідності принципам правової держави – критерію, значною мірою враховуваного в процесі наближення до ЄС.

З початку масштабної агресії 24 лютого 2022 року правова характеристика ситуації визнає наявність міжнародного збройного конфлікту між державами, що тягне за собою безпосередню застосовність норм міжнародного гуманітарного права, а також загальні міжнародно-правові норми щодо заборони агресії і захисту суверенітету. Офіційні аналітичні документи ОБСЄ детально фіксують правові обов'язки сторін щодо захисту цивільних, утримання військовополонених, заборони атак по цивільній інфраструктурі та застосування засобів/методів ведення війни [16]. При цьому, як зазначає Петренко Ю.В., одним із визначальних чинників європейської інтеграції стало прагнення трансформувати Європу з «континенту війни» на «континент миру», що зумовило потребу докорінного перегляду та модернізації механізмів міждержавної взаємодії [5, с. 202].

Застосування міжнародного кримінального права впливає на поведінку сторін через механізми перспективи притягнення до відповідальності: розслідування воєнних злочинів, оголошення ордерів МКС, підготовка національних кейсів про злочини проти людяності. Ці процеси мають двоякий ефект: вони створюють інструменти стримування й потенційного покарання за найтяжчі порушення, однак також вимагають від держав-учасниць серйозної кооперації (екстрадиція, видача доказів, виконання ордерів). У випадку України це проявляється у створенні спеціалізованих слідчих підрозділів, міжнародній співпраці й поданні доказових матеріалів до міжнародних інституцій [13].

Введення надзвичайного стану та інших вимушених заходів у державі, що зазнає агресії, має відповідати міжнародним зобов'язанням у сфері прав людини. Європейські й міжнародні інструменти підкреслюють наявність неперехідних прав, обов'язкових до дотримання навіть у воєнний час, а міжнародні інституції наголошують на неприпустимості перетворення тимчасових обмежень на постійні, що суперечить критеріям ЄС і впливає на оцінку готовності України до євроінтеграції [15].

Аналіз впливу застосування міжнародного права під час війни на перспективи вступу України до ЄС [4; 6] виявив наявність як позитивних, так і негативних факторів (факторів ризику). Серед позитивних ефектів слід виділити: 1) підвищення легітимності реформ; 2) покращення співпраці з міжнародними інституціями: кооперація з МКС та іншими інституціями демонструє спроможність України працювати у відповідності до міжнародних процедур. Тобто, європейська інтеграція України виступає дієвим інструментом модернізації національної системи нормативно-правового захисту прав людини. Це сприятиме розвитку й трансформації громадянського суспільства, а також прискорить формування в державі сучасної моделі правового забезпечення прав людини [3, с. 83].

Негативні (ризикові) фактори наступні: ресурсні обмеження в умовах війни – відволікання фінансових і кадрових ресурсів від реформ може сповільнити імплементацію *acquis*; політична чутливість у державах-членах ЄС; невизначеність міжнародних рішень.

Виходячи з проведеного аналізу пропонуємо модель, що базується на трьох паралельних напрямках.

Юридично-інституційний – продовження судової та антикорупційної реформ, створення підрозділів із розслідування воєнних злочинів і пріоритетна імплементація *acquis*.

Оперативно-безпековий – тимчасові й прозорі безпекові заходи для забезпечення обороноздатності з гарантіями базових прав.

Міжнародно-коопераційний – поглиблена співпраця з ЄС, ООН, МКС, Радою Європи та донорами з метою технічної допомоги й обміну експертизою.

Для практичної імплементації моделі та узгодження воєнних потреб із євроінтеграційними зобов'язаннями України доцільно зосередитися на таких кроках [1; 15]: створенні єдиної національної системи документування воєнних злочинів за стандартами МКС і ООН; паралельній імплементації ключових елементів *acquis* у сфері верховенства права й судової незалежності із застосуванням гнучкої технічної допомоги; забезпеченні прозорості надзвичайних заходів через чіткі часові межі та механізми контролю; посиленні міжнародної адвокації на рівні інституцій ЄС для донесення прогресу реформ в умовах війни.

Висновки. Сучасне міжнародне право, зокрема норми міжнародного гуманітарного та міжнародного кримінального права, суттєво впливає на практичні й політичні аспекти євроінтеграції України. Вимоги ЄС щодо верховенства права та прав людини тісно пов'язані з міжнародними зобов'язаннями України перед гуманітарними й кримінально-правовими інституціями. Досвід держав – членів ЄС (Польщі та країн Балтії) підтверджує ефективність ранньої імплементації *acquis*, інституційного зміцнення та зовнішнього моніторингу, однак в умовах збройної агресії ці підходи потребують адаптації. Оптимальним є застосування моделі «двох швидкостей», яка поєднує пріоритетне впровадження ключових реформ із чітко обмеженими та контрольованими надзвичайними заходами, що сприяє збереженню довіри міжнародних партнерів і стабільності євроінтеграційного процесу.

Міжнародні розслідування та співпраця з МКС і ООН не лише сприяють відновленню справедливості, а й зміцнюють міжнародний імідж України як держави, відданої дотриманню міжнародних стандартів, що посилює політичну підтримку її інтеграційних прагнень. Водночас реалізація цього потенціалу потребує посилення інституційної спроможності, захисту свідків і системної судової реформи. Гармонізація національної правової системи з *acquis* ЄС зумовлює необхідність формування цілісної державної політики, спрямованої на ефективну імплементацію міжнародно-правових стандартів у сферах прав людини, міжнародної безпеки та гуманітарного права. Важливу роль у цьому відіграє координація між органами державної влади та інституціями ЄС, що підвищує правову визначеність і довіру до правової системи України.

Зміцнення правових інститутів має ґрунтуватися на аналізі практики міжнародних судових органів, розвитку інституційного потенціалу та адаптації законодавства до стандартів міжнародного гуманітарного права, зокрема у сфері документування й переслідування воєнних злочинів. Подальший розвиток міжнародно-правової компетентності державних органів, професійної підготовки та міжнародної співпраці створює підґрунтя для виконання критеріїв вступу до ЄС і забезпечення стабільності, демократії та дотримання міжнародно-правових зобов'язань. Перспективи подальших розвідок полягають у практичних

дослідженнях щодо законодавчих механізмів, які дозволяють зберігати обороноздатність та одночасно гарантувати мінімальні стандарти прав людини і правосуддя.

Список використаних джерел

1. Дір І. Ю. Євроінтеграція України на сучасному етапі: постановка проблеми. *Часопис Київського університету права*. 2022. №2-4. С. 179–183.
2. Конституція України від 01.01.2020 р. № 254к/96-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text> (дата звернення: 01.12.2025).
3. Криворучко Л. С. Шляхи вдосконалення адміністративно-правового забезпечення запровадження міжнародних стандартів у сфері забезпечення захисту прав людини в умовах європейської інтеграції України. *Правова позиція*. 2024. № 3 (44). С.80–83.
4. Петришин О. В., Кагановська Т. Є., Передерій О. С. Трансформація в Україні правової культури суспільства під впливом процесів європейської інтеграції. *Вісник Національної академії правових наук України*. 2022. Т. 29. №3. С. 89–107.
5. Петренко Ю.В., Трагнюк О.Я., Бойчук Д.С. Деякі питання правової регламентації інтертеграції України в ЄС контексті трансформації безпекового середовища. *Журнал східноєвропейського права*. 2025. № 140. С. 195–204.
6. Петруненко Я. Правовий вимір європейської інтеграції України у контексті економічного співробітництва. *Економіка та суспільство*. 2025. №75. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/6220/6163> (дата звернення: 02.12.2025).
7. Про запобігання корупції: Закон України від 12.09.2025 р. № 1700-VII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1700-18#Text> (дата звернення: 01.12.2025).
8. Про засади внутрішньої і зовнішньої політики: Закон України від 30.08.2025 р. № 2411-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2411-17> (дата звернення: 01.12.2025).
9. Про міжнародні договори України: Закон України від 15.03.2022 р. № 1906-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1906-15#Text> (дата звернення: 01.12.2025).
10. Про публічні закупівлі: Закон України від 31.10.2025 р. №922-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/922-19#Text> (дата звернення: 01.12.2025).
11. Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 04.06.2025 р. № 1402-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1402-19#Text> (дата звернення: 03.12.2025).
12. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_011#Text (дата звернення: 04.12.2025).
13. Basysta I., Drozdov O., Drozdova O. Social and legal consequences of Ukraine's ratification of the Rome Statute of the International Criminal Court. *Social and legal studios*. URL: https://sls-journal.com.ua/en/journals/tom-8-2-2025/sotsialno-pravovi-naslidki-ratifikatsiyi-ukrayinoyu-rimskogo-statutu-mizhnarodnogo-kriminalnogo-sudu?utm_source=chatgpt.com (дата звернення: 05.12.2025).
14. Bulana O., Diachenko S., Naumenko D. The institutional model of EU accession negotiations: lessons for Ukraine. URL: https://ucep.org.ua/wp-content/uploads/2024/11/eng_institutional-model-of-eu-accession-negotiation-lessons-for-ukraine_web.pdf?utm_source=chatgpt.com (дата звернення: 05.12.2025).
15. Communication from the commission to the European parliament, the council, the European economic and social committee and the Committee of regions. *Enlargement package: Report on Ukraine*. URL: https://enlargement.ec.europa.eu/document/download/1924a044-b30f-48a2-99c1-50edeac14da1_en?filename=Ukraine+Report+2024.pdf&utm_source=chatgpt.com (дата звернення: 05.12.2025).
16. The legal framework applicable to the armed conflict in Ukraine. URL: https://www.osce.org/sites/default/files/f/documents/d/4/548614.pdf?utm_source=chatgpt.com (дата звернення: 07.12.2025).

References

1. Dir, I. Yu. (2022). Yevrointehratsiia Ukrainy na suchasnomu etapi: postanovka problemy [European Integration of Ukraine at the Present Stage: Problem Statement]. *Chasopys Kyivskoho universytetu prava – Journal of the Kyiv University of Law*, 2-4, 179–183 [in Ukrainian].
2. *Konstytutsiia Ukrainy [Constitution of Ukraine]* vid 01 sich. 2020 r. № 254k/96-VR. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text> [in Ukrainian].

3. Kryvoruchko, L. S. (2024). Shliakhy vdoskonalennia administratyvno-pravovoho zabezpechennia zaprovadzhennia mizhnarodnykh standartiv u sferi zabezpechennia zakhystu prav liudyny v umovakh yevropeiskoi intehtatsii Ukrainy [Ways to improve administrative and legal support for the implementation of international standards in the field of ensuring the protection of human rights in the context of Ukraine's European integration]. *Pravova pozytsiia – Legal position*, 3 (44), 80–83 [in Ukrainian].
4. Petryshyn, O. V., Kahanovska, T. Ye., & Perederii, O. S. (2022). Transformatsiia v Ukraini pravovoi kultury suspilstva pid vplyvom protsesiv yevropeiskoi intehtatsii [Transformation of the legal culture of society in Ukraine under the influence of European integration processes]. *Visnyk Natsionalnoi akademii pravovykh nauk Ukrainy – Bulletin of the National Academy of Legal Sciences of Ukraine*, 29 (3), 89–107 [in Ukrainian].
5. Petrenko, Yu. V., Trahniuk, O. Ya., & Boichuk, D. S. (2025). Deiaki pytannia pravovoi rehlementatsii interhtatsii Ukrainy v YeS konteksti transformatsii bezpekovoho seredovyshcha [Some issues of legal regulation of Ukraine's integration into the EU in the context of the transformation of the security environment]. *Zhurnal skhidnoievropeiskoho prava – Journal of Eastern European Law*, 140, 195–204 [in Ukrainian].
6. Petrunenko, Ya. (2025). Pravovyi vymir yevropeiskoi intehtatsii Ukrainy u konteksti ekonomichnoho spivrobitnytstva [The legal dimension of Ukraine's European integration in the context of economic cooperation]. *Ekonomika ta suspilstvo – Economy and Society*, 75. Retrieved from <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/6220/6163> [in Ukrainian].
7. *Zakon Ukrainy Pro zapobihannia koruptsii: pryiniaty 12 veres. 2025 roku № 1700-VII [Law of Ukraine on Prevention of Corruption from September 12, 2025, № 1700-VII]*. (2025). Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1700-18#Text> [in Ukrainian].
8. *Zakon Ukrainy Pro zasady vnutrishnoi i zovnishnoi polityky: pryiniaty 30 serp. 2025 roku № 2411-VI [Law of Ukraine on the Principles of Domestic and Foreign Policy from August 30, 2025, № 2411-VI]*. (2025). Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2411-17> [in Ukrainian].
9. *Zakon Ukrainy Pro mizhnarodni dohovory Ukrainy: pryiniaty 15 berez. 2022 roku № 1906-IV [Law of Ukraine on International Treaties of Ukraine from March 15, 2022, № 1906-IV]*. (2022). Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1906-15#Text> [in Ukrainian].
10. *Zakon Ukrainy Pro publichni zakupivli: pryiniaty 31 zhovt. 2025 roku № 922-VIII [Law of Ukraine on Public Procurement from October 31, 2025, № 922-VIII]*. (2025). Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/922-19#Text> [in Ukrainian].
11. *Zakon Ukrainy Pro sudoustrii i status suddiv: pryiniaty 4 cherv. 2025 roku № 1402-VIII [Law of Ukraine on the Judiciary and the Status of Judges from June 4, 2025, № 1402-VIII]*. (2025). Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1402-19#Text> [in Ukrainian].
12. *Uhoda pro asotsiatsiiu mizh Ukrainoiu ta Yevropeiskym Soiuzom, Yevropeiskym spivtovarystvom z atomnoi enerhii i yikhnimy derzhavamy-chlenamy [Association Agreement between Ukraine, of the one part, and the European Union, the European Atomic Energy Community and their Member States, of the other part]*. (2014). Retrieved from https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_011#Text [in Ukrainian].
13. Basysta, I., Drozdov, O., & Drozdova, O. (2025). Social and legal consequences of Ukraine's ratification of the Rome Statute of the International Criminal Court. *Social and legal studios*. Retrieved from https://sfs-journal.com.ua/en/journals/tom-8-2-2025/sotsialno-pravovi-naslidki-ratifikatsiyi-ukrayinoyu-rimskogo-statutu-mizhnarodnogo-kriminalnogo-sudu?utm_source=chatgpt.com [in English].
14. Bulana, O., Diachenko, S., & Naumenko, D. (2024). The institutional model of EU accession negotiations: lessons for Ukraine. Retrieved from https://ucep.org.ua/wp-content/uploads/2024/11/eng_institutional-model-of-eu-accession-negotiation-lessons-for-ukraine_web.pdf?utm_source=chatgpt.com [in English].
15. Communication from the commission to the European parliament, the council, the European economic and social committee and the Committee of regions. *Enlargement package: Report on Ukraine*. Retrieved from https://enlargement.ec.europa.eu/document/download/1924a044-b30f-48a2-99c1-50edeac14da1_en?filename=Ukraine+Report+2024.pdf&utm_source=chatgpt.com [in English].
16. *The legal framework applicable to the armed conflict in Ukraine*. Retrieved from https://www.osce.org/sites/default/files/f/documents/d/4/548614.pdf?utm_source=chatgpt.com [in English].

Стаття надійшла 20.12.2025

Стаття прийнята до друку 25.01.2026

Стаття опублікована 30.04.2026.